

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Bruselj, 16. oktober 2015
(OR. en)**

2013/0442 (COD)

PE-CONS 42/15

**ENV 445
ENER 269
IND 110
TRANS 226
ENT 130
SAN 204
CODEC 972**

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva: DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o omejevanju
emisij nekaterih onesnaževal iz srednje velikih kurilnih naprav v zrak

DIREKTIVA (EU) 2015/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne

**o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal
iz srednje velikih kurilnih naprav v zrak**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom³,

¹ UL C 451, 16.12.2014, str. 134.

² UL C 415, 20.11.14, str. 23.

³ Stališče Evropskega parlamenta z dne 7. oktobra 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V Sklepu št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹ (v nadaljnjem besedilu: akcijski program) je priznано, da so bile emisije onesnaževal v zrak v preteklih desetletjih občutno zmanjšane, toda da so hkrati ravni onesnaženosti zraka v številnih delih Evrope še vedno problematične in da so državljani Unije še naprej izpostavljeni snovem, ki onesnažujejo zrak, kar lahko škodljivo vpliva na njihovo zdravje in počutje. Glede na akcijski program so ekosistemi še vedno ogroženi zaradi prekomernega usedanja dušika in žvepla, povezanega z emisijami iz prometa, netrajnostno kmetijsko prakso in proizvodnjo električne energije. Ravni onesnaženosti zraka v številnih predelih Unije še vedno presegajo omejitve, ki jih je določila Unija, standardi Unije v zvezi s kakovostjo zraka pa ne izpolnjujejo ciljev, ki jih je določila Svetovna zdravstvena organizacija.
- (2) Da se zagotovi zdravo okolje za vse, akcijski program poziva, da se lokalni ukrepi dopolnijo s primerno politiko na nacionalni ravni in na ravni Unije. Zahteva zlasti okrepitev prizadevanj za doseganje popolne skladnosti z zakonodajo Unije glede kakovosti zraka in za opredelitev strateških ciljev ter ukrepov za obdobje po letu 2020.
- (3) Znanstvene ocene kažejo, da je življenjska doba državljanov Unije zaradi onesnaženosti zraka povprečno krajša za osem mesecev.
- (4) Emisije onesnaževal zaradi zgorevanja goriv v srednje velikih kurilnih napravah na splošno niso regulirane na ravni Unije, čeprav vedno bolj prispevajo k onesnaženosti zraka, zlasti zaradi povečane uporabe biomase kot goriva, kar je posledica podnebne in energetske politike.

¹ Sklep št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o splošnem okoljskem akcijskem programu Unije do leta 2020 „Dobro živeti ob upoštevanju omejitev našega planeta“ (UL L 354, 28.12.2013, str. 171).

- (5) Zgorevanje goriva v nekaterih majhnih kurilnih napravah in aparatih zajemajo izvedbeni ukrepi iz Direktive 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹. V okviru navedene direktive so nujno potrebni dodatni ukrepi, s katerimi bi odpravili preostalo regulativno vrzel. Zgorevanje goriva v velikih kurilnih napravah od 7. januarja 2013 zajema Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta², medtem ko se Direktiva 2001/80/ES Evropskega parlamenta in Sveta³ še naprej uporablja za velike kurilne naprave, ki jih zajema člen 30(2) Direktive 2010/75/EU, in sicer do 31. decembra 2015.
- (6) Komisija je v svojem poročilu Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 17. maja 2013 o preučitvah na podlagi člena 30(9) in člena 73 Direktive 2010/75/EU o industrijskih emisijah v zvezi z emisijami iz intenzivne živinoreje in kurilnih naprav ugotovila, da so se pri zgorevanju goriv v srednje velikih kurilnih napravah pokazale nedvomne možnosti za stroškovno učinkovito zmanjšanje emisij v zrak.

¹ Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (UL L 285, 31.10.2009, str. 10).

² Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L 334, 17.12.2010, str. 17).

³ Direktiva 2001/80/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav (UL L 309, 27.11.2001, str. 1).

- (7) Mednarodne obveznosti Unije v zvezi z onesnaževanjem zraka, namenjene zmanjšanju zakisljevanja, evtrofikacije, prizemnega ozona in emisij delcev, so bile sprejete na podlagi Göteborgskega protokola Konvencije o onesnaževanju zraka na velike razdalje preko meja, ki je bil spremenjen leta 2012, da bi se okrepile obstoječe zaveze za zmanjšanje emisij žveplovega dioksida, dušikovih oksidov, amonijaka in hlapnih organskih spojin ter uvedla nova zaveza za delce (PM 2,5), ki naj bi bila izpolnjena od leta 2020 naprej.
- (8) Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 18. decembra 2013 z naslovom „Program Čist zrak za Evropo“ poziva k ukrepanju za nadzor nad emisijami snovi, ki onesnažujejo zrak, iz srednje velikih kurilnih naprav, s čimer zaključuje regulativni okvir za kurilni sektor. Program Čist zrak zaključuje agendo do leta 2020 za zmanjšanje onesnaževanja iz sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z dne 21. septembra 2005 z naslovom: "Tematska strategija o onesnaževanju zraka" in vzpostavlja cilje za zmanjšanje vpliva za obdobje do leta 2030. Za doseganje vseh teh strateških ciljev bi bilo treba oblikovati regulativno agendo, vključno z ukrepi za nadzor nad emisijami iz srednje velikih kurilnih naprav.
- (9) Srednje velike kurilne naprave bi morale biti razvite in obratovati tako, da bi spodbujale energetske učinkovitost. Takšne in tudi gospodarske vidike, tehnične možnosti in življenjsko dobo obstoječih srednje velikih kurilnih naprav bi bilo treba še posebej upoštevati pri predelavi srednje velikih kurilnih naprav ali odločanju o večjih naložbah.

- (10) Da se zaradi obratovanja srednje velike kurilne naprave ne bi poslabšala kakovost zraka, sprejeti ukrepi za omejitev emisij žveplovega dioksida, dušikovih oksidov in prahu v zrak ne bi smeli povzročiti povečanja emisij drugih onesnaževal, na primer ogljikovega monoksida.
- (11) Srednje velike kurilne naprave, za katere že veljajo minimalne zahteve na ravni Unije, kot so naprave, za katere velja agregacijsko pravilo iz poglavja III Direktive 2010/75/EU, ali naprave, ki sežigajo ali sosežigajo trdne ali tekoče odpadke in jih zato zajema poglavje IV navedene direktive, bi bilo treba izvzeti iz področja uporabe te direktive.
- (12) Iz področja uporabe te direktive bi bilo treba izvzeti tudi nekatere druge srednje velike kurilne naprave, in sicer na podlagi njihovih tehničnih značilnosti ali njihove uporabe v določenih dejavnostih.
- (13) Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za srednje velike kurilne naprave, ki za proizvodnjo energije v rafinerijah mineralnega olja in plina uporabljajo samo rafinerijska goriva ali rafinerijska goriva, skupaj z drugimi gorivi, ter za kotle za predelavo v obratih za proizvodnjo papirne kaše, saj zanje veljajo ravni emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami, določenimi v zaključkih o teh tehnologijah v skladu z Direktivo 2010/75/EU.

- (14) Ta direktiva bi se morala uporabljati za kurilne naprave – tudi za kombinacijo dveh ali več novih srednje velikih kurilnih naprav – s skupno nazivno vhodno toplotno močjo, ki je enaka ali večja od 1 MW in manjša od 50 MW. Posamezne kurilne naprave z nazivno vhodno toplotno močjo, manjšo od 1 MW, ne bi smele biti upoštevane pri izračunu skupne nazivne vhodne toplotne moči kombinacije kurilnih naprav. Da bi preprečili regulativno vrzel, bi se morala ta direktiva brez poseganja v poglavje III Direktive 2010/75/EU uporabljati tudi za kombinacijo novih srednje velikih kurilnih naprav, če je skupna nazivna vhodna toplotna moč enaka ali večja od 50 MW.
- (15) Da bi zagotovili nadzor nad emisijami žveplovega dioksida, dušikovih oksidov in prahu v zrak, bi morala vsaka srednje velika kurilna naprava obratovati samo pod pogojem, da je pristojni organ na podlagi informacij, ki jih je predložil upravljavec, zanjo izdal dovoljenje ali jo registriral.
- (16) Za namene nadzora nad emisijami iz srednje velikih kurilnih naprav v zrak bi bilo treba v tej direktivi določiti mejne vrednosti emisij in zahteve za spremljanje.
- (17) Mejne vrednosti emisij iz Priloge II se ne bi smele uporabljati za srednje velike kurilne naprave na Kanarskih otokih, v francoskih čezmorskih departmajih, na Azorih in na Madeiri, in sicer zaradi tehničnih in logističnih vprašanj, ki so povezana z izolirano lego takšnih naprav. Zadevne države članice bi morale določiti mejne vrednosti emisij za takšne naprave, da bi zmanjšale njihove emisije v zrak ter morebitna tveganja za zdravje ljudi in okolje.

- (18) Da bi obstoječim srednje velikim kurilnim napravam zagotovili dovolj časa za tehnično prilagoditev zahtevam iz te direktive, bi se morale mejne vrednosti emisij za navedene naprave uporabljati po določenem obdobju od datuma začetka uporabe te direktive.
- (19) Da bi upoštevali nekatere posebne okoliščine, ko bi uporaba mejnih vrednosti emisij povzročila nesorazmerno višje stroške v primerjavi z okoljskimi koristmi, bi morale biti državam članicam omogočeno, da iz doseganja skladnosti z mejnimi vrednostmi, določenimi v tej direktivi, izvzamejo srednje velike kurilne naprave, ki se uporabljajo v nujnih primerih in obratujejo v omejenih obdobjih.
- (20) Ker so obstoječe srednje velike kurilne naprave, ki so del majhnih izdvojenih sistemov ali mikro izdvojenih omrežij, infrastrukturno omejene in ker je treba olajšati njihovo medsebojno povezovanje, bi bilo treba zagotoviti več časa za njihovo prilagoditev mejnim vrednostim emisij iz te direktive.
- (21) Glede na splošne koristi daljinskega ogrevanja, saj prispeva k zmanjšanju domače uporabe goriv, ki povzročajo visoke ravni onesnaženosti zraka, izboljšuje energetske učinkovitost in zmanjšuje emisije CO₂, bi države članice morale imeti možnost, da obstoječim srednje velikim kurilnim napravam, katerih znaten delež proizvedene koristne toplote se uporablja v javnih omrežjih za daljinsko ogrevanje, zagotovijo več časa za prilagoditev mejnim vrednostim emisij iz te direktive.
- (22) Glede na nedavne naložbe v naprave na biomaso, namenjene večji uporabi obnovljivih virov energije, na podlagi katerih so se že zmanjšale emisije onesnaževal, in da bi upoštevali naložbene cikle, ki so s tem povezani, bi države članice morale imeti možnost, da zagotovijo več časa za prilagoditev takih naprav mejnim vrednostim emisij iz te direktive.

- (23) Ker so plinske kompresorske postaje bistvene za zanesljivost in varno obratovanje nacionalnih prenosnih omrežij plina in ker za njihovo nadgrajevanje veljajo posebne omejitve, bi države članice morale imeti možnost, da zagotovijo več časa za prilagoditev srednje velikih kurilnih naprav, ki poganjajo tovrstne postaje, mejnim vrednostim emisij dušikovih oksidov iz te direktive.
- (24) V skladu s členom 193 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) ta direktiva državam članicam ne preprečuje ohranitve ali uvedbe strožjih varstvenih ukrepov. Takšni ukrepi bi bili na primer potrebni na območjih, ki niso skladna z mejnimi vrednostmi kakovosti zraka. V teh primerih bi morale države članice pri oblikovanju načrtov za kakovost zraka na podlagi Direktive 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹ oceniti, ali je treba uporabiti strožje mejne vrednosti emisij od zahtev iz te direktive. Pri teh ocenah bi morale upoštevati izid izmenjave informacij o najboljši uspešnosti zmanjšanja emisij, ki jo je mogoče doseči z najboljšo razpoložljivo in nastajajočo tehnologijo. Komisija bi morala organizirati takšno izmenjavo informacij z državami članicami, zadevnimi industrijskimi panogami, tudi operaterji in ponudniki tehnologije, in nevladnimi organizacijami, tudi tistimi, ki promovirajo varstvo okolja.
- (25) Države članice bi morale zagotoviti, da upravljavec srednje velike kurilne naprave v primeru neskladnosti s to direktivo sprejme potrebne ukrepe. Države članice bi morale vzpostaviti sistem za preverjanje skladnosti srednje velikih kurilnih naprav z zahtevami iz te direktive.

¹ Direktiva 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo (UL L 152, 11.6.2008, str. 1).

- (26) Da bi zagotovili učinkovito izvajanje in uveljavitev te direktive, bi bilo po možnosti treba inšpekcijske preglede usklajevati s tistimi, ki jih zahteva druga zakonodaja Unije.
- (27) Določbe te direktive glede dostopa do informacij o njenem izvajanju bi bilo treba izvajati tako, da bi zagotovili polni učinek Direktive 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹.
- (28) Da bi omejili breme za mala in srednja podjetja, ki upravljajo srednje velike kurilne naprave, bi morale biti upravne obveznosti za upravljavce v zvezi z zagotavljanjem informacij, spremljanjem in poročanjem sorazmerne in bi se morale izogniti podvajanju, hkrati pa bi pristojnemu organu morale omogočiti učinkovito preverjanje skladnosti.
- (29) Da bi zagotovili doslednost in skladnost informacij, ki jih države članice zagotovijo o izvajanju te direktive ter spodbudili izmenjavo informacij med državami članicami in Komisijo, bi morala Komisija ob pomoči Evropske agencije za okolje razviti elektronsko orodje za poročanje, ki bi bilo državam članicam na voljo tudi za notranjo uporabo za nacionalno poročanje in upravljanje podatkov.
- (30) Komisija bi morala na podlagi najnovejše tehnologije oceniti, ali je treba spremeniti mejne vrednosti emisij iz Priloge II za nove srednje velike kurilne naprave. V zvezi s tem bi morala Komisija tudi preučiti potrebo po določitvi posameznih mejnih vrednosti emisij za druga onesnaževala, na primer ogljikov monoksid, in morebitnih minimalnih standardov energetske učinkovitosti.

¹ Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L 41, 14.2.2003, str. 26).

- (31) Zaradi prilagajanja znanstvenemu in tehničnemu napredku bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte za prilagoditev določb o oceni skladnosti iz točke 2 dela 2 Priloge III. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delom ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da se zadevni dokumenti posredujejo Evropskemu parlamentu in Svetu sočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (32) Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje te direktive ter poenostavili in racionalizirali obveznosti držav članic za poročanje, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila glede določitve tehnične oblike poročanja. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹.
- (33) Ker ciljev te direktive, to je izboljšanje kakovosti okolja in zdravja ljudi, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njunega obsega in učinkov lažje dosežeta na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

¹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (34) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so priznana z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina). Zlasti naj bi zagotovila uporabo člena 37 Listine o varstvu okolja.
- (35) Države članice so se v skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih¹ zavezale, da bodo v upravičenih primerih uradnemu obvestilu o svojih ukrepih za prenos priložile en ali več dokumentov, ki bodo pojasnjevali razmerje med sestavnimi deli direktive in ustrežajočimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takšnih dokumentov v primeru te direktive upravičeno –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

¹ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa pravila za nadzor nad emisijami žveplovega dioksida (SO₂), dušikovih oksidov (NO_x) in prahu iz srednje velikih kurilnih naprav v zrak ter na ta način za zmanjšanje emisij v zrak in morebitnih tveganj teh emisij za zdravje ljudi in okolje.

Ta direktiva določa tudi pravila za spremljanje emisij ogljikovega monoksida (CO).

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za kurilne naprave z nazivno vhodno toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW in manjšo od 50 MW (v nadaljnjem besedilu: srednje velike kurilne naprave), ne glede na vrsto uporabljenega goriva.
2. Ta direktiva se uporablja tudi za kombinacijo novih srednje velikih kurilnih naprav v skladu s členom 4, tudi če je skupna nazivna vhodna toplotna moč kombinacije enaka ali večja od 50 MW, razen če kombinacijo sestavlja kurilna naprava, ki jo zajema poglavje III Direktive 2010/75/EU.
3. Ta direktiva se ne uporablja za:
 - (a) kurilne naprave, ki jih zajema poglavje III ali poglavje IV Direktive 2010/75/EU;

- (b) kurilne naprave, ki jih zajema Direktiva 97/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹;
- (c) kurilne naprave na kmetijah s skupno nazivno vhodno toplotno močjo, ki je enaka ali manjša od 5 MW, ki kot gorivo uporabljajo izključno nepredelan perutninski gnoj iz člena 9(a) Uredbe (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta²;
- (d) kurilne naprave, v katerih se plinasti produkti zgorevanja uporabljajo za neposredno segrevanje, sušenje ali drugo obdelavo predmetov ali materialov;
- (e) kurilne naprave, v katerih se plinasti produkti zgorevanja uporabljajo za neposredno plinsko ogrevanje, ki se uporablja za ogrevanje zaprtih prostorov, z namenom izboljšati delovne razmere;
- (f) naprave za naknadno zgorevanje, ki so namenjene čiščenju odpadnih plinov iz industrijskih procesov s sežigom in ki ne obratujejo kot samostojne kurilne naprave;

¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 97/68/ES z dne 16. decembra 1997 o približevanju zakonodaje držav članic o ukrepih proti plinastim in trdnim onesnaževalom iz motorjev z notranjim zgorevanjem, namenjenih za vgradnjo v necestno mobilno mehanizacijo (UL L 59, 27.2.1998, str. 1).

² Uredba (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih) (UL L 300, 14.11.2009, str. 1).

- (g) katere koli tehnične naprave, ki se uporabljajo za pogon vozil, ladij ali zrakoplovov;
- (h) plinske turbine ter plinske in dizelske motorje, kadar se uporabljajo na naftnih ploščadih;
- (i) naprave za regeneracijo katalizatorjev iz kreking procesov;
- (j) naprave za pretvorbo vodikovega sulfida v žveplo;
- (k) reaktorje, ki se uporabljajo v kemični industriji;
- (l) koksarniške peči;
- (m) rekuperatorje toplote pri plavžih;
- (n) krematorije;
- (o) kurilne naprave, ki za proizvodnjo energije v rafinerijah mineralnega olja in plina uporabljajo samo rafinerijska goriva ali rafinerijska goriva, skupaj z drugimi gorivi;
- (p) kotle za predelavo v obratih za proizvodnjo papirne kaše.

4. Ta direktiva se ne uporablja za raziskovalne dejavnosti, razvojne dejavnosti ali dejavnosti preizkušanja, povezane s srednje velikimi kurilnimi napravami. Države članice lahko za uporabo tega odstavka določijo posebne pogoje.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „emisija“ pomeni izpust snovi iz kurilne naprave v zrak;
- (2) „mejna vrednost emisij“ pomeni dovoljeno količino snovi v odpadnih plinih iz kurilne naprave, ki se lahko izpušča v zrak v danem časovnem obdobju;
- (3) „dušikovi oksidi“ (NO_x) pomeni dušikov oksid in dušikov dioksid, izražena kot dušikov dioksid (NO₂);
- (4) „prah“ pomeni delce katere koli oblike, zgradbe ali gostote, razpršene v plinasti fazi pri pogojih na točki vzorčenja, ki se lahko po reprezentativnem odvzemu vzorca plina za analizo zberejo s filtriranjem pri določenih pogojih in ki po sušenju pri določenih pogojih ostanejo pred filtrom ali na filtru;
- (5) „kurilna naprava“ pomeni katero koli tehnično napravo, v kateri goriva oksidirajo, da se uporabi tako nastala toplota;
- (6) „obstoječa kurilna naprava“ pomeni kurilno napravo, ki je začela obratovati pred ...⁺ ali za katero je bilo izdano dovoljenje pred ...⁺⁺ v skladu z nacionalno zakonodajo, pod pogojem, da je naprava začela obratovati najpozneje ...⁺;

⁺ UL: prosimo, vstavite datum: leto dni po datumu prenosa te direktive.

⁺⁺ UL: prosimo, vstavite datum prenosa te direktive.

- (7) „nova kurilna naprava“ pomeni kurilno napravo, ki ni obstoječa kurilna naprava;
- (8) „motor“ pomeni plinski motor, dizelski motor ali motor na dve gorivi;
- (9) „plinski motor“ pomeni motor z notranjim zgorevanjem, ki deluje na osnovi Ottovega cikla in za izgorevanje goriva uporablja prisilni vžig;
- (10) „dizelski motor“ pomeni motor z notranjim zgorevanjem, ki deluje na osnovi Dieslovega cikla in za izgorevanje goriva uporablja kompresijski vžig;
- (11) „motor na dve gorivi“ pomeni motor z notranjim zgorevanjem, ki uporablja kompresijski vžig in deluje na osnovi Dieslovega cikla pri zgorevanju tekočih goriv ter na osnovi Ottovega cikla pri zgorevanju plinastih goriv;
- (12) „plinska turbina“ pomeni kateri koli rotacijski stroj, ki pretvarja toplotno energijo v mehansko delo in je sestavljen predvsem iz kompresorja, toplotne naprave, v kateri gorivo oksidira, da segreje delovno tekočino, in turbine; to vključuje tako plinske turbine z odprtim ciklom kot plinske turbine s kombiniranim ciklom ter plinske turbine v soproizvodnji, vse z dopolnilnim kurjenjem ali brez;

- (13) „majhni izdvojeni sistem“ pomeni majhni izdvojeni sistem, kot je opredeljen v točki 26 člena 2 Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹;
- (14) „mikro izdvojeni sistem“ pomeni mikro izdvojeni sistem, kot je opredeljen v točki 27 člena 2 Direktive 2009/72/ES;
- (15) „gorivo“ pomeni katero koli trdno, tekočo ali plinasto gorljivo snov;
- (16) „rafinerijsko gorivo“ pomeni trdno, tekočo ali plinasto gorljivo snov iz faz destilacije in pretvorbe pri rafiniranju surove nafte, vključno z rafinerijskim gorivnim plinom, sinteznim plinom, rafinerijskimi olji in naftnim koksom;
- (17) „odpadek“ pomeni odpadek, kot je opredeljen v točki 1 člena 3 Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta²;

¹ Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL L 211, 14.8.2009, str. 55).

² Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

- (18) „biomasa“ pomeni kar koli od naslednjega:
- (a) proizvode iz katerih koli rastlin iz kmetijstva ali gozdarstva, ki se lahko z namenom izkoriščanja vsebovane energije uporabljajo kot gorivo;
 - (b) naslednji odpadki:
 - (i) rastlinske odpadke iz kmetijstva in gozdarstva;
 - (ii) rastlinske odpadke iz živilskopredelovalne industrije, če se pridobljena toplota izkoristi;
 - (iii) odpadna rastlinska vlakna iz proizvodnje celuloze in iz proizvodnje papirja iz celuloze, če se sosežigajo na kraju proizvodnje in se pridobljena toplota izkoristi;
 - (iv) odpadno pluto;
 - (v) lesne odpadke, razen lesnih odpadkov, ki lahko vsebujejo halogenirane organske spojine ali težke kovine zaradi obdelave s sredstvi za zaščito lesa ali premazi, zlasti lesnih odpadkov iz gradnje in rušenja;

- (19) „plinsko olje“ pomeni:
- (a) katero koli naftno tekoče gorivo, uvrščeno pod oznako KN 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 ali 2710 20 19, oziroma
 - (b) katero koli naftno tekoče gorivo, pri katerem manj kot 65 vol. % (skupaj z izgubami) destilira pri 250 °C in pri katerem vsaj 85 vol. % (skupaj z izgubami) destilira pri 350 °C po metodi ASTM D86;
- (20) „zemeljski plin“ pomeni naravni plin v obliki metana z največ 20 vol. % nečistoč in drugih sestavin;
- (21) „težko kurilno olje“ pomeni:
- (a) katero koli naftno tekoče gorivo, uvrščeno pod oznako KN 2710 19 51 do 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 ali 2710 20 39, oziroma
 - (b) katero koli naftno tekoče gorivo, razen plinskega olja, kot je opredeljeno v točki 19, ki zaradi svojih mej destilacije spada v razred težkih olj, namenjenih za uporabo kot gorivo, in pri katerem manj kot 65 vol. % (skupaj z izgubami) destilira pri 250 °C po metodi ASTM D86. Če se destilacija ne more določiti z metodo ASTM D86, je naftni proizvod prav tako kategoriziran kot težko kurilno olje;

- (22) „obratovalne ure“ pomeni čas, izražen v urah, ko kurilna naprava obratuje in izpušča v zrak emisije, razen obdobj zagona in zaustavitve;
- (23) „upravljavec“ pomeni katero koli fizično ali pravno osebo, ki upravlja ali nadzoruje kurilno napravo ali na katero je bilo preneseno pooblastilo za odločanje o tehničnem delovanju naprave, če to določa nacionalno pravo;
- (24) „območje“ pomeni del ozemlja države članice, kakor ga ta razmeji zaradi ocenjevanja in upravljanja kakovosti zraka, kot je določeno v Direktivi 2008/50/ES.

Člen 4

Agregacija

Za namene te direktive se kombinacija dveh ali več novih srednje velikih kurilnih naprav šteje za eno samo srednje veliko kurilno napravo, pri čemer se njihove nazivne vhodne toplotne moči seštejejo za namene izračuna skupne nazivne vhodne toplotne moči naprave, kadar:

- se odpadni plini takšnih srednje velikih kurilnih naprav izpuščajo skozi skupen odvodnik ali
- bi se odpadni plini takšnih srednje velikih kurilnih naprav ob upoštevanju tehničnih in gospodarskih dejavnikov po oceni pristojnega organa lahko izpuščali skozi skupen odvodnik.

Člen 5

Dovoljenja in registracija

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da nobena nova srednje velika kurilna naprava ne obratuje brez dovoljenja ali ne da bi bila registrirana.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da od 1. januarja 2024 nobena obstoječa srednje velika kurilna naprava z nazivno vhodno toplotno močjo, ki je večja od 5 MW, ne obratuje brez dovoljenja ali ne da bi bila registrirana.

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da od 1. januarja 2030 nobena obstoječa srednje velika kurilna naprava z nazivno vhodno toplotno močjo, ki je enaka ali manjša od 5 MW, ne obratuje brez dovoljenja ali ne da bi bila registrirana.

3. Države članice določijo postopek za izdajo dovoljenja ali za registracijo srednje velikih kurilnih naprav. Ti postopki vključujejo vsaj obveznost upravljavca, da pristojni organ obvesti o obratovanju ali nameravanem obratovanju srednje velike kurilne naprave in zagotovi vsaj informacije iz Priloge I.
4. Pristojni organ registrira srednje veliko kurilno napravo ali začne postopek izdaje dovoljenja zanjo v enem mesecu po tem, ko upravljavec predloži informacije iz odstavka 3. Pristojni organ obvesti upravljavca o taki registraciji ali o začetku postopka izdaje dovoljenja.

5. Pristojni organ vodi register z informacijami o vseh srednje velikih kurilnih napravah, vključno z informacijami iz Priloge I in informacijami, pridobljenimi v skladu s členom 9. Obstoječe srednje velike kurilne naprave se vpišejo v register od dneva registracije ali dneva, ko je zanje izdano dovoljenje, v skladu s to direktivo. Pristojni organ da javnosti na voljo informacije iz registra v skladu z Direktivo 2003/4/ES, tudi po internetu.
6. Brez poseganja v obveznost, da imajo srednje velike kurilne naprave dovoljenje oziroma so registrirane, lahko države članice v splošna zavezujoča pravila vključijo zahteve za nekatere kategorije srednje velikih kurilnih naprav. Če so sprejeti splošni zavezujoči predpisi, lahko dovoljenje ali registracija vključuje le sklic na ta pravila.
7. Za srednje velike kurilne naprave, ki so del obrata, ki ga zajema poglavje II Direktive 2010/75/EU, se zahteve iz tega člena štejejo za izpolnjene, če je zagotovljena skladnost z navedeno direktivo.
8. Dovoljenja ali registracije na podlagi druge nacionalne zakonodaje ali zakonodaje Unije se lahko skupaj z dovoljenjem ali registracijo, ki jo zahteva odstavek 1 združijo v enotno dovoljenje ali registracijo, če to enotno dovoljenje oziroma registracija vsebuje informacije, ki jo zahteva ta člen.

Člen 6

Mejne vrednosti emisij

1. Brez poseganja v Poglavje II Direktive 2010/75/EU se mejne vrednosti emisij iz Priloge II k tej direktivi uporabljajo za srednje velike kurilne naprave, kadar je to ustrezno.

Mejne vrednosti emisij iz Priloge II se ne uporabljajo za srednje velike kurilne naprave na Kanarskih otokih, v francoskih čezmorskih departmajih, na Azorih in na Madeiri. Zadevne države članice določijo mejne vrednosti emisij za te naprave, da bi zmanjšale njihove emisije v zrak ter morebitna tveganja za zdravje ljudi in okolje.

2. Od 1. januarja 2025 emisije SO₂, NO_x in prahu v zrak iz obstoječe srednje velike kurilne naprave z nazivno vhodno toplotno močjo, ki je večja od 5 MW, ne smejo presegati mejnih vrednosti emisij iz preglednic 2 in 3 dela 1 Priloge II.

Od 1. januarja 2030 emisije SO₂, NO_x in prahu v zrak iz obstoječe srednje velike kurilne naprave z nazivno vhodno toplotno močjo, ki je enaka ali manjša od 5 MW, ne smejo presegati mejnih vrednosti emisij iz preglednic 1 in 3 dela 1 Priloge II.

3. Države članice lahko iz doseganja skladnosti z mejnimi vrednostmi emisij iz preglednic 1, 2 in 3 dela 1 Priloge II izvzamejo obstoječe srednje velike kurilne naprave, ki ne obratujejo več kot 500 obratovalnih ur na leto v tekočem povprečju petih let.

Države članice lahko podaljšajo omejitev iz prvega pododstavka na 1000 obratovalnih ur v naslednjih nujnih primerih ali izrednih okoliščinah:

- za proizvodnjo rezervne električne energije na povezanih otokih ob motnji glavnega vira napajanja otoka;
- za srednje velike kurilne naprave, ki se uporabljajo za proizvodnjo toplote v izjemno mrzlih vremenskih razmerah.

V vseh primerih iz tega odstavka se za naprave, ki uporabljajo trdna goriva, uporablja mejna vrednost emisij prahu 200 mg/Nm³.

4. Od 1. januarja 2030 se za obstoječe srednje velike kurilne naprave, ki so del majhnega in mikro izdvojenega omrežja, upoštevajo mejne vrednosti emisij iz preglednic 1, 2 in 3 dela 1 Priloge II.
5. Do 1. januarja 2030 lahko države članice izvzamejo obstoječe srednje velike kurilne naprave z nazivno vhodno toplotno močjo, ki je večja od 5 MW, iz doseganja skladnosti z mejnimi vrednostmi emisij iz Priloge II, če je vsaj 50 % proizvedene koristne toplote naprave v tekočem povprečju petih let dobavljene javnemu omrežju za daljinsko ogrevanje v obliki pare ali vroče vode. V primeru takega izvzetja mejne vrednosti emisij, ki jih določi pristojni organ, ne smejo presegati 1100 mg/Nm³ za SO₂ in 150 mg/Nm³ za prah.

Do 1. januarja 2030 lahko države članice izvzamejo srednje velike kurilne naprave, ki kot glavno gorivo uporabljajo trdno biomaso in se nahajajo na območjih, kjer je v skladu z ocenami iz Direktive 2008/50/ES zagotovljena skladnost z mejnimi vrednostmi iz navedene direktive, iz doseganja skladnosti z mejnimi vrednostmi emisij prahu iz Priloge II k tej direktivi. V primeru takega izvzetja mejne vrednosti emisij, ki jih določi pristojni organ, ne smejo presegati 150 mg/Nm³ za prah.

Pristojni organ v vsakem primeru zagotovi, da se ne povzroči znatno onesnaženje in da se doseže visoka raven varstva okolja na splošno.

6. Do 1. januarja 2030 se lahko srednje velike kurilne naprave z nazivno vhodno toplotno močjo, ki je večja od 5 MW, ki se uporabljajo za pogon plinskih kompresorskih postaj, potrebnih za zagotavljanje zaščite in varnosti nacionalnih prenosnih sistemov plina, izvzamejo iz doseganja skladnosti z mejnimi vrednostmi emisij NO_x iz preglednice 3 dela 1 Priloge II.
7. Od ...⁺ emisije SO₂, NO_x in prahu iz nove srednje velike kurilne naprave v zrak ne smejo presegati mejnih vrednosti emisij iz dela 2 Priloge II.
8. Države članice lahko iz doseganja skladnosti z mejnimi vrednostmi emisij iz dela 2 Priloge II izvzamejo nove srednje velike kurilne naprave, ki ne obratujejo več kot 500 obratovalnih ur na leto v tekočem povprečju treh let. V primeru takega izvzetja se za naprave, ki uporabljajo trdna goriva, uporablja mejna vrednost emisij prahu 100 mg/Nm³.
9. Na območjih ali delih območij, ki ne dosegajo skladnosti z mejnimi vrednostmi kakovosti zraka iz Direktive 2008/50/ES, države članice za posamezne srednje velike kurilne naprave na teh območjih ali delih območij pri oblikovanju načrtov za kakovost zraka iz člena 23 Direktive 2008/50/ES ocenijo, ali je treba uporabiti strožje mejne vrednosti emisij od določenih v tej direktivi, in pri tem upoštevajo rezultate izmenjave informacij iz odstavka 10 tega člena, pod pogojem, da bi uporaba strožjih mejnih vrednosti dejansko pripomogla k opaznemu izboljšanju kakovosti zraka.

⁺ UL: prosimo, vstavite datum 12 mesecev po datumu prenosa te direktive.

10. Komisija organizira izmenjavo informacij z državami članicami, zadevnimi industrijskimi panogami in nevladnimi organizacijami o ravneh emisij, ki jih je mogoče doseči z najboljšo razpoložljivo in nastajajočo tehnologijo, in s tem povezanih stroških.

Komisija rezultate izmenjave informacij objavi.

11. Pristojni organ lahko za obdobje največ šestih mesecev odobri odstopanje od obveznosti doseganja skladnosti z mejnimi vrednostmi emisij iz odstavkov 2 in 7 za SO₂ za srednje veliko kurilno napravo, ki navadno uporablja gorivo z nizko vsebnostjo žvepla, kadar upravljavec ne more dosegati skladnosti s temi mejnimi vrednostmi emisij zaradi motenj v dobavi goriva z nizko vsebnostjo žvepla, ki so posledica resnega pomanjkanja.

Države članice Komisijo v roku enega meseca obvestijo o vsakem odstopanju, odobrenem v skladu s prvim pododstavkom.

12. Pristojni organ lahko odobri odstopanje od doseganja skladnosti z mejnimi vrednostmi emisij iz odstavkov 2 in 7, kadar mora srednje velika kurilna naprava, ki uporablja samo plinasto gorivo, zaradi nenadne prekinitve v dobavi plina izjemoma uporabiti druga goriva in bi zato morala biti opremljena s sekundarno opremo za zmanjšanje emisij. Obdobje, za katerega se takšno odstopanje odobri, ne sme presegati desetih dni, razen če upravljavec pristojnemu organu izkaže, da je daljše obdobje upravičeno.

Države članice Komisijo v roku enega meseca obvestijo o vsakem odstopanju, odobrenem v skladu s prvim pododstavkom.

13. Če srednje velika kurilna naprava hkrati uporablja dve ali več goriv, se mejna vrednost emisij za vsako onesnaževalo izračuna tako, da se:
- (a) uporabi mejna vrednost emisij, ki velja za posamezno vrsto goriva, kot je določena v Prilogi II;
 - (b) določi tehtana mejna vrednost emisij glede na posamezno gorivo, in sicer tako, da se pomnoži posamezna mejna vrednost emisij iz točke (a) z vhodno toploto, ki jo prispeva posamezno gorivo, zmnožek pa se deli z vsoto vhodne toplote, ki jih prispevajo vsa goriva; in
 - (c) seštejejo tehtane mejne vrednosti glede na posamezno gorivo.

Člen 6

Obveznosti upravljavca

1. Države članice zagotovijo, da upravljavec izvaja spremljanje emisij, in sicer najmanj v skladu z delom 1 Priloge III.
2. Za srednje velike kurilne naprave, ki uporabljajo več goriv, se spremljanje emisij izvaja med kurjenjem goriva ali mešanice goriv, pri katerih bo verjetno dosežena najvišja raven emisij, in v obdobju, ki predstavlja običajne obratovalne pogoje.
3. Upravljavec evidentira vse rezultate spremljanja in jih obdelava tako, da se omogoči preverjanje skladnosti z mejnimi vrednostmi emisij v skladu s pravili iz dela 2 Priloge III.

4. Za srednje velike kurilne naprave, ki uporabljajo sekundarno opremo za zmanjšanje emisij, da dosežejo skladnost z mejnimi vrednostmi emisij, upravljavec evidentira dejansko neprekinjeno obratovanje te opreme ali hrani dokazila o le-tem.
5. Upravljavec srednje velike kurilne naprave hrani:
 - (a) dovoljenje ali dokazilo pristojnega organa o registraciji, če je relevantno, pa tudi njegovo posodobljeno različico in s tem povezane informacije;
 - (b) rezultate spremljanja in informacije iz odstavkov 3 in 4;
 - (c) kadar je to ustrezno, evidenco obratovalnih ur iz člena 6(3) in (8);
 - (d) evidenco vrste in količine goriv, uporabljenih v napravi, ter vseh okvar ali izpadov sekundarne opreme za zmanjšanje emisij;
 - (e) evidenco primerov neskladnosti in sprejetih ukrepov, kot je navedeno v odstavku 4c.

Podatki in informacije iz točk (b) do (e) prvega pododstavka se hranijo vsaj šest let.

6. Upravljavec pristojnemu organu na zahtevo in brez nepotrebnega odlašanja da na voljo podatke in informacije iz odstavka 5. Pristojni organ lahko poda tako zahtevo, da se mu omogoči preverjanje skladnosti z zahtevami iz te direktive. Pristojni organ poda tako zahtevo, če kateri koli posameznik zahteva dostop do podatkov ali informacij iz odstavka 5.
7. V primeru neskladnosti z mejnimi vrednostmi emisij iz Priloge II upravljavec sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se skladnost v čim krajšem času ponovno vzpostavi, brez poseganja v ukrepe, ki jih zahteva člen 8. Države članice določijo pravila za vrsto, pogostost in obliko informacij o primerih neskladnosti, ki jih morajo upravljavci sporočiti pristojnemu organu.
8. Upravljavec pristojnemu organu zagotovi vso potrebno pomoč, da mu omogoči izvajanje pregledov in obiskov na kraju samem ter vzorčenje in zbiranje informacij, ki jih potrebuje za izvajanje svojih nalog za namene te direktive.
9. Upravljavec skrbi, da so obdobja zagona in zaustavitve srednje velike kurilne naprave čim krajša.

Člen 8

Preverjanje skladnosti

1. Države članice zagotovijo, da veljavne vrednosti za emisije, ki se spremljajo v skladu s Prilogo III, ne presegajo mejnih vrednosti emisij iz Priloge II.

2. Države članice vzpostavijo učinkovit sistem za preverjanje skladnosti z zahtevami iz te direktive, ki temelji na okoljskih inšpekcijskih pregledih ali drugih ukrepih.
3. V primeru neskladnosti države članice poleg ukrepov, ki jih upravljavec sprejme v skladu s členom 7(7), zagotovijo, da pristojni organ od upravljavca zahteva sprejetje vseh potrebnih ukrepov, s katerimi zagotovi, da se brez nepotrebnega odlašanja ponovno vzpostavi skladnost.

Če se zaradi neskladnosti znatno poslabša kakovost zraka v lokalnem okolju, se obratovanje srednje velike kurilne naprave prekine, dokler se ponovno ne vzpostavi skladnost.

Člen 9

Spremembe na srednje velikih kurilnih napravah

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da upravljavec brez nepotrebnega odlašanja obvesti pristojni organ o vseh načrtovanih spremembah na srednje veliki kurilni napravi, ki bi vplivale na veljavne mejne vrednosti emisij.

Pristojni organ ustrezno posodobi dovoljenje oziroma registracijo.

Člen 10

Pristojni organi

Države članice določijo pristojne organe, odgovorne za izpolnjevanje obveznosti iz te direktive.

Člen 11
Poročanje

1. Države članice do 1. oktobra 2026 in do 1. oktobra 2031 Komisiji predložijo poročilo s kvalitativnimi in kvantitativnimi informacijami o izvajanju te direktive, o vseh ukrepih, sprejetih za preverjanje skladnosti obratovanja srednje velikih kurilnih naprav s to direktivo, in o ukrepih, sprejetih za njeno uveljavitev.

Prvo poročilo iz prvega pododstavka vključuje oceno skupnih letnih emisij SO₂, NO_x in prahu iz srednje velikih kurilnih naprav, razvrščenih v skupine glede na vrsto naprave, vrsto goriva in zmogljivostni razred.

2. Države članice do 1. januarja 2021 Komisiji predložijo tudi poročilo o oceni skupnih letnih emisij CO in vseh razpoložljivih informacijah o koncentraciji emisij CO iz srednje velikih kurilnih naprav, razvrščenih v skupine glede na vrsto goriva in zmogljivostni razred.
3. Za namene poročanja iz odstavkov 1 in 2 Komisija da državam članicam na voljo elektronsko orodje za poročanje.

Komisija z izvedbenimi akti določi tehnično obliko poročanja, da se poenostavi in racionalizira obveznosti držav članic glede poročanja o informacijah iz odstavkov 1 in 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 15.

4. Komisija v dvanajstih mesecih po prejemu poročil držav članic v skladu z odstavkom 1 tega člena ter ob upoštevanju informacij, ki so dane na voljo v skladu s členom 6(11) in (12), Evropskemu parlamentu in Svetu predloži zbirno poročilo.
5. Pri izvajanju nalog iz odstavkov 3 in 4 Komisiji pomaga Evropska agencija za okolje.

Člen 12

Pregled

1. Komisija do 31. decembra 2020 pregleda napredek pri energetske učinkovitosti srednje velikih kurilnih naprav in oceni koristi določitve minimalnih standardov energetske učinkovitosti v skladu z najboljšo razpoložljivo tehnologijo.
2. Komisija do 1. januarja 2023 na podlagi najsodobnejše tehnologije oceni potrebo po pregledu določb o napravah, ki so del majhnih ali mikro izdvojenih omrežij, ter dela 2 Priloge II.

Komisija oceni tudi, ali je treba pri nekaterih vrstah srednje velikih kurilnih naprav regulirati emisije CO.

Po tem se pregled izvede vsakih deset let, pri tem pa se oceni tudi, ali bi bilo ustrezno določiti strožje mejne vrednosti emisij, zlasti za nove srednje velike kurilne naprave.

3. Komisija predloži poročilo o rezultatih pregledov iz odstavkov 1 in 2 Evropskemu parlamentu in Svetu ter mu po potrebi priloži zakonodajni predlog.

Člen 13

Spremembe prilog

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 14, da se točka 2 dela 2 Priloge III prilagodi tehničnemu in znanstvenemu napredku.

Člen 14

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo iz člena 13 se na Komisijo prenese za obdobje pet let od ...⁺. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

⁺ UL: prosimo, vstavite datum začetka veljavnosti te direktive.

3. Pooblastilo iz člena 13 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne veljati dan po njegovi objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 13, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet Komisijo obvestita, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 15

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 75(1) Direktive 2010/75/EU. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 16

Kazni

Države članice določijo pravila glede kazni, ki se uporabljajo v primeru kršitve nacionalnih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za izvrševanje teh kazni. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice do...⁺ uradno obvestijo Komisijo o teh pravilih in ukrepih in jo nemudoma uradno obvestijo o vseh naknadnih spremembah.

Člen 17

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do ...⁺⁺. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

⁺ UL: prosimo, vstavite datum prenosa te direktive.

⁺⁺ UL: prosimo, vstavite datum 2 leti po začetku veljavnosti te direktive.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih določb nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 18

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 19

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

PRILOGA I

Informacije, ki jih upravljavec zagotovi pristojnemu organu

1. Nazivna vhodna toplotna moč (MW) srednje velike kurilne naprave;
2. vrsta srednje velike kurilne naprave (dizelski motor, plinska turbina, motor na dve gorivi, drug motor ali druga srednje velika kurilna naprava);
3. vrsta in delež uporabljenih goriv glede na kategorije goriv iz Priloge II;
4. datum začetka obratovanja srednje velike kurilne naprave ali, če natančen datum začetka obratovanja ni znan, dokazilo, da je naprava začela obratovati pred ...⁺;
5. sektor dejavnosti srednje velike kurilne naprave ali industrijskega kompleksa, kjer se uporablja (šifra NACE);
6. pričakovano število obratovalnih ur srednje velike kurilne naprave na leto in povprečno uporabljeno breme;
7. kadar se uporabi možnost izvzetja iz člena 6(3) ali (8), podpisana izjava upravljavca, da srednje velika kurilna naprava ne bo obratovala več kot število ur iz navedenih odstavkov;
8. naziv in registrirani sedež upravljavca ter v primeru stacionarnih srednje velikih kurilnih naprav naslov, kjer se ta nahaja.

⁺ UL: prosimo, vstavite datum 12 mesecev po datumu prenosa te direktive.

PRILOGA II

Mejne vrednosti emisij iz člena 6

Vse mejne vrednosti emisij iz te priloge so določene pri temperaturi 273,15 K, tlaku 101,3 kPa in po korekciji za vsebnost vodnih hlapov v odpadnih plinih ter pri standardizirani vsebnosti O₂ v višini 6 % za srednje velike kurilne naprave na trdna goriva, 3 % za srednje velike kurilne naprave na tekoča in plinasta goriva, ki niso motorji in plinske turbine, ter 15 % za motorje in plinske turbine.

DEL 1

Mejne vrednosti emisij za obstoječe srednje velike kurilne naprave

Preglednica 1

Mejne vrednosti emisij (mg/Nm³) za obstoječe srednje velike kurilne naprave z nazivno vhodno toplotno močjo, ki je enaka ali večja od 1 MW in enaka ali manjša od 5 MW, ki niso motorji in plinske turbine

Onesnaževalo	Trdna biomasa	Druga trdna goriva	Plinsko olje	Tekoča goriva, razen plinskega olja	Zemeljski plin	Plinasta goriva, razen zemeljskega plina
SO ₂	200(1)(2)	1 100	-	650	-	200 (3)
NO _x	650	650	200	650	250	250
Prah	50	50	—	50	—	—

- (1) Vrednost se ne uporablja za naprave, ki uporabljajo izključno lesno trdno biomaso.
 (2) 300 mg/Nm³ v primeru naprav, ki uporabljajo slamo.
 (3) 400 mg/Nm³ v primeru nizkokaloričnih plinov iz koksarn v železarski in jeklarski industriji.

Preglednica 2

Mejne vrednosti emisij (mg/Nm³) za obstoječe srednje velike kurilne naprave z nazivno vhodno toplotno močjo, ki je večja od 5 MW, ki niso motorji in plinske turbine

Onesnaževalo	Trdna biomasa	Druga trdna goriva	Plinsko olje	Tekoča goriva, razen plinskega olja	Zemeljski plin	Plinasta goriva, razen zemeljskega plina
SO ₂	200 ⁽¹⁾ (2)	400 ⁽³⁾	–	350 ⁽⁴⁾	–	35 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
NO _x	650	650	200	650	200	250
Prah	30 ⁽⁷⁾	30 ⁽⁷⁾	–	30	–	–

- (1) Vrednost se ne uporablja za naprave, ki uporabljajo izključno lesno trdno biomaso.
- (2) 300 mg/Nm³ v primeru naprav, ki uporabljajo slamo.
- (3) 1 100 mg/Nm³ v primeru naprav z nazivno vhodno toplotno močjo, ki je večja od 5 MW in enaka ali manjša od 20 MW.
- (4) Do 1. januarja 2030: 850 mg/Nm³ v primeru naprav z nazivno vhodno toplotno močjo, ki je večja od 5 MW in enaka ali manjša od 20 MW, ki uporabljajo težko kurilno olje.
- (5) 400 mg/Nm³ v primeru nizkokaloričnih plinov iz koksarn in 200 mg/Nm³ v primeru nizkokaloričnih plinov iz plavžev v železarski in jeklarski industriji.
- (6) 170 mg/Nm³ v primeru bioplina.
- (7) 50 mg/Nm³ v primeru naprav z nazivno vhodno toplotno močjo, ki je večja od 5 MW in enaka ali manjša od 20 MW.

Preglednica 3

Mejne vrednosti emisij (mg/Nm³) za obstoječe motorje in plinske turbine

Onesnaževalo	Vrsta srednje velike kurilne naprave	Plinsko olje	Tekoča goriva, razen plinskega olja	Zemeljski plin	Plinasta goriva, razen zemeljskega plina
SO ₂	motorji in plinske turbine	–	120	–	15 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
NO _x	motorji	190 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	190 ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	190 ⁽⁶⁾	190 ⁽⁶⁾
	plinske turbine ⁽⁷⁾	200	200	150	200
Prah	motorji in plinske turbine	–	10 ⁽⁸⁾	–	–

⁽¹⁾ 60 mg/Nm³ v primeru bioplina.

⁽²⁾ 130 mg/Nm³ v primeru nizkokaloričnih plinov iz koksarn in 65 mg/Nm³ v primeru nizkokaloričnih plinov iz plavžev v železarski in jeklarski industriji.

⁽³⁾ 1850 mg/Nm³ v naslednjih primerih:

(i) za dizelske motorje, ki so se pričeli izdelovati pred 18. majem 2006;

(ii) za motorje na dve gorivi v tekočem načinu.

⁽⁴⁾ 250 mg/Nm³ v primeru motorjev z nazivno vhodno toplotno močjo, ki je enaka ali večja od 1 MW in enaka ali manjša od 5 MW.

⁽⁵⁾ 250 mg/Nm³ v primeru motorjev z nazivno vhodno toplotno močjo, ki je enaka ali večja od 1 MW in enaka ali manjša od 5 MW; 225 mg/Nm³ v primeru motorjev z nazivno vhodno toplotno močjo, ki je večja od 5 MW in enaka ali manjša od 20 MW.

⁽⁶⁾ 380 mg/Nm³ za motorje na dve gorivi v plinastem načinu.

⁽⁷⁾ Mejne vrednosti emisij se uporabljajo samo nad 70-odstotno obremenitvijo.

⁽⁸⁾ 20 mg/Nm³ v primeru naprav z nazivno vhodno toplotno močjo, ki je enaka ali večja od 1 MW in enaka ali manjša od 20 MW.

DEL 2

Mejne vrednosti emisij za nove srednje velike kurilne naprave

Preglednica 1

Mejne vrednosti emisij (mg/Nm³) za nove srednje velike kurilne naprave, ki niso motorji in plinske turbine

Onesnaževalo	Trdna biomasa	Druga trdna goriva	Plinsko olje	Tekoča goriva, razen plinskega olja	Zemeljski plin	Plinasta goriva, razen zemeljskega plina
SO ₂	200 ⁽¹⁾	400	–	350 ⁽²⁾	–	35 ^{(3) (4)}
NO _x	300 ⁽⁵⁾	300 ⁽⁵⁾	200	300 ⁽⁶⁾	100	200
Prah	20 ⁽⁷⁾	20 ⁽⁷⁾	–	20 ⁽⁸⁾	–	–

- (1) Vrednost se ne uporablja za naprave, ki uporabljajo izključno lesno trdno biomaso.
- (2) Do 1. januarja 2025: 1 700 mg/Nm³ v primeru naprav, ki so del majhnih izdvojenih omrežij ali mikro izdvojenih omrežij.
- (3) 400 mg/Nm³ v primeru nizkokaloričnih plinov iz koksarn in 200 mg/Nm³ v primeru nizkokaloričnih plinov iz plavžev v železarski in jeklarski industriji.
- (4) 100 mg/Nm³ v primeru bioplina.
- (5) 500 mg/Nm³ v primeru naprav s skupno nazivno vhodno toplotno močjo, ki je enaka ali večja od 1 MW in enaka ali manjša od 5 MW.
- (6) Do 1. januarja 2025: 450 mg/Nm³, kadar uporabljajo težko kurilno olje, ki vsebuje med 0,2 % in 0,3 % N, ter 360 mg/Nm³, kadar uporabljajo težko kurilno olje, ki vsebuje manj kot 0,2 % N v primeru naprav, ki so del majhnih izdvojenih omrežij ali mikro izdvojenih omrežij.
- (7) 50 mg/Nm³ v primeru naprav s skupno nazivno vhodno toplotno močjo, ki je enaka ali večja od 1 MW in enaka ali manjša od 5 MW; 30 mg/Nm³ v primeru naprav s skupno nazivno vhodno toplotno močjo, ki je večja od 5 MW in enaka ali manjša od 20 MW.
- (8) 50 mg/Nm³ v primeru naprav s skupno nazivno vhodno toplotno močjo, ki je enaka ali večja od 1 MW in enaka ali manjša od 5 MW.

Preglednica 2

Mejne vrednosti emisij (mg/Nm³) za nove motorje in plinske turbine

Onesnaževalo	Vrsta srednje velike kurilne naprave	Plinsko olje	Tekoča goriva, razen plinskega olja	Zemeljski plin	Plinasta goriva, razen zemeljskega plina
SO ₂	motorji in plinske turbine	–	120 ⁽¹⁾	–	15 ⁽²⁾
NO _x	motorji ⁽³⁾⁽⁴⁾	190 ⁽⁵⁾	190 ⁽⁵⁾⁽⁶⁾	95 ⁽⁷⁾	190
	plinske turbine ⁽⁸⁾	75	75 ⁽⁹⁾	50	75
Prah	motorji in plinske turbine	–	10 ⁽¹⁰⁾⁽¹¹⁾	–	–

⁽¹⁾ Do 1. januarja 2025: 590 mg/Nm³ za dizelske motorje, ki so del majhnih izdvojenih omrežij ali mikro izdvojenih omrežij.

⁽²⁾ 40 mg/Nm³ v primeru bioplina.

⁽³⁾ Motorji, ki delujejo med 500 in 1500 ur na leto, so lahko izvzeti iz doseganja skladnosti s temi mejnimi vrednostmi emisij, če za omejitve emisij NO_x uporabljajo primarne ukrepe in dosegajo skladnost z mejnimi vrednostmi emisij iz opombe (4).

⁽⁴⁾ Do 1. januarja 2025 v majhnih izdvojenih omrežjih in mikro izdvojenih omrežjih: 1 850 mg/Nm³ za motorje na dve gorivi v tekočem načinu in 380 mg/Nm³ v plinastem načinu; 1 300 mg/Nm³ za dizelske motorje z ≤ 1 200 vrtljaji na minuto s skupno nazivno vhodno toplotno močjo, ki je enaka ali manjša od 20 MW, ter 1 850 mg/Nm³ za dizelske motorje s skupno nazivno vhodno toplotno močjo, ki je večja od 20 MW; 750 mg/Nm³ za dizelske motorje z več kot 1200 vrtljaji na minuto.

⁽⁵⁾ 225 mg/Nm³ za motorje na dve gorivi v tekočem načinu.

⁽⁶⁾ 225 mg/Nm³ za dizelske motorje s skupno nazivno vhodno toplotno močjo, ki je enaka ali manjša od 20 MW, z ≤ 1200 vrtljaji na minuto.

⁽⁷⁾ 190 mg/Nm³ za motorje na dve gorivi v plinastem načinu.

⁽⁸⁾ Mejne vrednosti emisij se uporabljajo samo nad 70-odstotno obremenitvijo.

⁽⁹⁾ Do 1. januarja 2025: 550 mg/Nm³ za naprave, ki so del majhnih izdvojenih omrežij ali mikro izdvojenih omrežij.

⁽¹⁰⁾ Do 1. januarja 2025: 75 mg/Nm³ za dizelske motorje, ki so del majhnih izdvojenih omrežij ali mikro izdvojenih omrežij.

⁽¹¹⁾ 20 mg/Nm³ v primeru naprav s skupno nazivno vhodno toplotno močjo, ki je enaka ali večja od 1 MW in enaka ali manjša od 5 MW.

PRILOGA III

Spremljanje emisij in ocena skladnosti

DEL 1

Spremljanje emisij s strani upravljavca

1. Periodične meritve se zahtevajo vsaj:
 - vsaka tri leta za srednje velike kurilne naprave, katerih nazivna vhodna toplotna moč je enaka ali večja od 1 MW in enaka ali manjša od 20 MW,
 - vsako leto za srednje velike kurilne naprave, katerih nazivna vhodna toplotna moč je večja od 20 MW.

2. Namesto pogostosti iz točke 1 se lahko v primerih srednje velikih kurilnih naprav, za katere velja člen 6(3) ali (8), periodične meritve zahtevajo vsaj vsakič, ko je preteklo naslednje število obratovalnih ur:
- za srednje velike kurilne naprave z nazivno vhodno toplotno močjo, ki je enaka ali večja od 1 MW in enaka ali manjša od 20 MW, trikratnik največjega povprečja obratovalnih ur na leto v skladu s členom 6(3) ali (8),
 - za srednje velike kurilne naprave z nazivno vhodno toplotno močjo, ki je večja od 20 MW, število največjega povprečja obratovalnih ur na leto v skladu s členom 6(3) ali (8).
- Periodične meritve se v vsakem primeru izvedejo vsaj enkrat vsakih pet let.
3. Meritve so potrebne samo za:
- (a) onesnaževala, za katera je mejna vrednost emisij za zadevno napravo določena v tej direktivi;
 - (b) CO za vse naprave.
4. Prva meritev se opravi v štirih mesecih po odobritvi dovoljenja ali registraciji naprave ali datumu začetka obratovanja – kar je pozneje.

5. Namesto meritev iz točk 1, 2 in 3(a), ki zadevajo SO₂, se lahko za ugotavljanje emisij SO₂ uporabijo drugi postopki, ki jih preveri in odobri pristojni organ.

6. Države članice lahko namesto periodičnih meritev iz točke 1 zahtevajo stalne meritve.

V tem primeru se avtomatizirani merilni sistemi preverjajo tako, da se vsaj enkrat na leto izvedejo vzporedne meritve z referenčnimi metodami, upravljavec pa pristojni organ obvesti o rezultatih teh preverjanj.

7. Vzorčenje in analiziranje snovi, ki onesnažujejo okolje, ter meritve procesnih parametrov in vse uporabljene nadomestne možnosti iz točk 5 in 6 temeljijo na metodah, ki omogočajo zanesljive, reprezentativne in primerljive rezultate. Za metode, skladne s harmoniziranimi standardi EN, se šteje, da ustrezajo tej zahtevi. Naprava med vsakim merjenjem obratuje pod reprezentativno enakomerno obremenitvijo in pri stabilnih pogojih. Pri tem se ne upoštevajo obdobja zagona in zaustavitve.

DEL 2

Ocena skladnosti

1. V primeru periodičnih meritev se šteje, da je dosežena skladnost z mejnimi vrednostmi emisij iz člena 6, če rezultati vsake serije meritev ali drugih postopkov, opredeljenih in določenih v skladu s pravili, ki jih določi pristojni organ, ne presegajo ustrezne mejne vrednosti emisij.
 2. V primeru stalnih meritev se skladnost z mejnimi vrednostmi emisij iz člena 6 ocenjuje, kot je določeno v točki 1 dela 4 Priloge V k Direktivi 2010/75/EU.

Validirane povprečne vrednosti se določijo v skladu s točkama 9 in 10 dela 3 Priloge V k Direktivi 2010/75/EU.
 3. Pri izračunu povprečnih vrednosti emisij se ne upoštevajo vrednosti, izmerjene v obdobjih iz člena 6(11) in (12) ter ob zagonu in zaustavitvi.
-